

РЕШЕНИЕ

№ 694

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6132** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител.

Адвокат –пълномощник на А. П. Н. е оспорил от негово име с жалба, вх. № 6402/14.03.2025 г. „мълчалив отказ, формиран по молба № 34-00-173-05/02.05.2025 г.“.

В съдебно заседание жалбоподателя лично и с помощта на адвоката: поддържа жалбата, с която се твърди процесуална и материална незаконосъобразност на отказа; не ангажира нови доказателства, различни от наличните в административната преписка писмени такива; не претендира възстановяване на разноски за водене на делото.

Ответникът, представляван от юрисконсулт: оспорва жалбата, за което е представена и писмена защита; заявява искане за юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на писмените доказателства приема за установено следното.

Със Заповед № Н-248/16.09.2019 г. председателят на Държавна агенция по метрологичен и технически надзор преназначил, на основание чл. 82а, ал. 1 от Закона за държавния служител А. П. Н., след негово съгласие, от заеманата длъжност „главен експерт“ на длъжността „началник Отдел „Финансово-счетоводен“, в Дирекция ФСДУП, със срок на действие „не по-дълъг от четири години“. Заповед № Н-248/16.09.2019 г. за преназначаване на длъжността „началник отдел“ била отменена от същия административен орган преди изтичане на максимално допустимия срок на действие четири години, със Заповед № Н-48/12.05.2023 г., която, по жалба от служителя е отменена с Решение № 112/05.01.2024 г. на Административен съд София-град, по адм. дело № 5047/2023 г., влязло в законна сила на 06.12.2024 г. Със Заповед № 2010-

557/28.08.2023 г. (л. 30 от настоящото дело) председателят на ДА „МТН“, във връзка с ПМС № 108/09.08.2023 г. за изпълнение на държавния бюджет на РБ за 2023 г. (в сила от 01.01.2023 г.) определил да бъдат увеличени индивидуалните основни месечни заплати на служителите в същата администрация, в рамките на максимално допустимото увеличение коефициентите, съответстващи на годишните оценки на изпълнението на длъжностите, за 2022 г.; със Заповед № 28/28.08.2023 г. на А. Н. е определено, считано от 01.01.2023 г. полагащото му се увеличение на възнаграждението, в размер на до 2%, според получената за 2022 г. годишна оценка на изпълнението „изпълнението отговаря не напълно на изискванията“.

Изложените факти и обстоятелства не се оспорват от страните.

С молба, вх. № 34-00-173-[13], от 05.02.2025 г. (на л. 7 от първото дело на АССГ) А. П. Н., по т. 2 и т. 3 от същата предявил пред председателя на Агенцията следните искания: а) да определи, начисли и изплати възнаграждение, представляващо разликата между възнаграждението, което е получил, считано от издаването на Заповед № Н-48/12.05.2023 г., до края на срока, определен със заповедта за назначаване – Заповед № Н-248/16.09.2019 г. (т.е. от 12.05.2023 г., до 16.09.2023 г.) и възнаграждението, което би му се следвало при изпълнение длъжността „началник отдел“ до края на срока ѝ, заедно със законните лихви; б) да определи, начисли и изплати възнаграждение, представляващо определеното с Постановление № 240/31.08.2020 г. на МС, „за допълнение на Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, приета с Постановление № 129 на Министерския съвет от 2012 г.“ – до 30 % увеличение възнагражденията на служителите. Искането е Административен съд София – град да „отмени мълчалив отказ, формиран по молба № 34-00-173-05/02.05.2025 г.“, като Съдът отбелязва, че според поставения щемпел датата на входящия номер е 05.02.2025 г.

По така заявените искания жалбоподателят не е получил отговор от органа по назначаване и този факт не се оспорва от процесуалния му представител, който счита с писмената защита, че (цитати): „искането за изплащане на обезщетение произтича пряко от отменителното съдебно решение и от задължението на администрацията да възстанови причинените вреди; това задължение възниква по силата на закона и не представлява административно производство, при което непроизнасянето да води до формиране на мълчалив отказ по чл. 58 АПК; освен това законът не предвижда мълчалив отказ за този вид искания. Административният орган е длъжен да извърши необходимите фактически действия за определяне и изплащане на дължимата сума, поради което непроизнасянето в определен срок не може да се счита за отказ; мълчалив отказ съществува само ако законът изрично допуска тази последица; при искане за изплащане на обезщетение нито АПК, нито ЗОДОВ, нито ЗДСл. като специален закон предвиждат мълчалив отказ като последица от непроизнасяне; поради тези причини считаме, че мълчалив отказ не е настъпил и такава правна последица е недопустима; с отмяната на заповедта за преназначаване възниква правото на ищеца да получи обезщетение, като в случая то ще бъде сумата, представляваща разликата в заплатите, които той е получавал за двете длъжности „Началник на отдел“ в размер на 2 000 лв. съобразно Заповед № Н-284/16.09.2019г. и „Главен експерт“ в размер на 1 950 лв., съобразно Заповед № Н-48/12.05.2023г., съответно 1 988 лв. съгласно последната заповед № 28/28.08.2023 г.; по отношение на искането, визирано в т. 3 от молбата на Ал. Н. относно начисляване на съответен процент увеличение на възнаграждението му, е налице Заповед № 2010-557/28.08.2023 г. на председателя на ДАМТН, според която съгласно ПМС № 108 от 09.08.2023 г. за изпълнение на държавния бюджет на РБ за 2023 г. в сила от 01.01.2023 г. са определени в рамките на максимално допустимото увеличение коефициентите, съответстващи на годишните оценки на изпълнението на длъжността; със Заповед № 28/28.08.2023 г. на служителят А. Н. е определено и съответно получено от същия полагащото му се увеличение на

възнаграждението в размер на до 2% според определената му годишна оценка на изпълнението „Изпълнението отговаря не напълно на изискванията“, считано от 01.01.2023 г.“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доказателствата и становищата на страните, приема от правна страна следното.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана, но по същество е неоснователна.

Основният спор е правен и касае отговор на въпроса, дали председателят на ДА „МТН“ е дължал да се произнесе с изричен индивидуален административен акт (см. чл. 21, ал. 1 АПК), по т. 2 и т. 3 от молбата, вх. № 34-00-173-[13], от 05.02.2025 г. (на л. 7 от първото дело на АССГ), респ.- като не се е произнесъл, формирал ли е мълчалив отказ да определи парично обезщетение, така както е поискал А. Н..

Според настоящия съдебен състав ответникът не е имал такова задължение.

Каза се, че действието на Заповед № Н-248/16.09.2019 г., с която председателят на Държавна агенция по метрологичен и технически надзор преназначил, на основание чл. 82а, ал. 1 от Закона за държавния служител А. П. Н. от заеманата длъжност „главен експерт“, на длъжността „началник Отдел „Финансово-счетоводен“, в Дирекция ФСДУП е било преустановено от органа по назначаване със Заповед № Н-48/12.05.2023 г., която е отменена с Решение № 112/05.01.2024 г. на Административен съд София-град, по адм. дело № 5047/2023 г., влязло в законна сила на 06.12.2024 г. Претенцията на жалбоподателя, предявена по т. 2 от молбата, вх. № 34-00-173-[13], от 05.02.2025 г. е за „определяне, начисляване и изплащане на възнаграждение“, представляващо разликата между възнаграждението, което е получил, считано от издаването на Заповед № Н-48/12.05.2023 г. (отменена от Съда), до края на срока, определен със заповедта за назначаване – Заповед № Н-248/16.09.2019 г., т.е. от 12.05.2023 г., до 16.09.2023 г.

Служебното правоотношение с Н. е било изменено, на основание чл. 82а ЗДСл., чрез преназначаването му от експертна длъжност на ръководна – началник на отдел. Разпоредбата е част от Глава четвърта, с наименование „Изменение на служебното правоотношение“. По същество като цяло служебното му правоотношение в същата администрация - ДА „МТН“ се е запазило, но е било изменено. На практика обаче, издавайки отменената от Съда Заповед № Н-48/12.05.2023 г. органът по назначаване е прекратил служебното правоотношение с А. Н. на конкретната длъжност „началник отдел“, макар да го възстановил с изричен диспозитив на заеманата преди това експертна длъжност. В подкрепа на такъв извод са и мотивите на ВАС, изложени в Решение № 13273/06.12.2024 г., по адм. дело № 4546/2024 г., с което решение е оставено в сила Решение № 112/05.01.2024 г. на Административен съд София-град, по адм. дело № 5047/2023 г., отменящо Заповед № Н-48/12.05.2023 г. Според касационната съдебна инстанция: „видно от доказателствата по делото А. Н. е бил титуляр на длъжност „началник отдел“, на която е преназначен от предходната длъжност „главен експерт“ .... и няма данни същият да е замествал отсъстващ държавен служител на длъжността „началник“. След като е бил титуляр на длъжността „началник отдел“ юридическият факт, постигнат със Заповед № Н-48/12.05.2023 г. е прекратяване на това конкретно правоотношение. От изложеното следва, че за служителя е възникнало правото да претендира обезщетението по т. 2 от молбата, вх. № 34-00-173-[13], от 05.02.2025 г., на основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл. Разпоредбите на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. изискват от фактическа страна наличие на прекратено служебно правоотношение, заповедта за което да е отменена от Съда, както е в процесния случай.

Председателят на ДА „МТН“ не е бил длъжен да материализира изричен отказ в писмена форма, по претенцията за обезщетение, претендирано по т. 2 от молбата, вх. № 34-00-173-[13], от 05.02.2025 г., понеже молбата не може да бъде квалифицирана като такава, иницираща образуване на административно производство, по смисъла на чл. 24, ал. 1 АПК, след като

специалният ЗДСл е предвидил друг ред за обезщетяване - чл. 104, ал. 1. По същата причина, като не е отговорил на молбата, с претенция за обезщетяване на имуществени вреди за съответния период от време, представляващи разликата между получаваното като началник на отдел възнаграждение и възнаграждението на експертната длъжност, председателят на ДА „МТН“ не е формирал мълчалив отказ, по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК.

По отношение претенцията за определяне, начисляване и изплащане възнаграждение, представляващо определеното с Постановление № 240/31.08.2020 г. на МС, „за допълнение на Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, приета с Постановление № 129 на Министерския съвет от 2012 г.“ – до 30 % увеличение възнагражденията на служителите, настоящият съдебен състав поддържа становището си, че се касае за претенция, представляваща имуществен спор, решаването на който, предвид разпоредбата на чл. 125 ЗДСл. подлежи на разглеждане по общия исков ред, уреден с ГПК. Освен това със Заповед № 28/28.08.2023 г. председателят на ДА „МТН“ е определил на А. Н., считано от 01.01.2023 г. полагащото му се увеличение на възнаграждението, в размер на до 2%, според получената за 2022 г. годишна оценка на изпълнението „изпълнението отговаря не напълно на изискванията“, като няма данни тази заповед да е била оспорена. По аргумент от диспозитива и мотивите т. 6 от Тълкувателно постановление № 2/15 г. на ВКС - ОСГК и ВАС спорове, които са свързани с основания, различни от цитираните, които са извън Глава шеста ЗДСл. са имуществени спорове и се предявяват по общия исков ред (чл. 125 ЗДСл.). Според Определение № 4/24.01.2017 г. на смесен петчленен състав ВАС и ВКС, по адм. дело 91/2016 г. при „спор относно съществуването и размера на имуществени вземания спрямо органа по назначаването, разглеждането му следва да се извърши по общия исков ред“.

Изложените от Съда мотиви обуславят отхвърляне на жалбата от А. П. Н., насочена против „мълчалив отказ, формиран по молба № 34-00-173-05/02.05.2025 г.“, съответно – присъждане в полза на ДА „МТН“ на юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 200 лева. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата, вх. № 6402/14.03.2025 г. от А. П. Н., против „мълчалив отказ, формиран по молба № 34-00-173-05/02.05.2025 г.“, от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА А. П. Н. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв. (двеста лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: